

saa det bliver ikke noget større Beløb, der kan indvindes ved den Toldnedsættelse. Der vil paa ingen Maade blive Tale om Kroner. For øvrigt har det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) fremsat sikkert det bedste Regnskab, der eksisterer med Hensyn til den Gevinst og det Tab, som en saadan Arbejder vil faa, hvis disse Love blive gennemførte. Jeg tror, at vi ingen Steder kunne faa saa nøjagtige Oplysninger, som det paa nogen Maade er muligt at faa, bedre end gennem vore Forbrugsforeninger, men vi maa huske paa, at man er ikke alle Vegne saa heldig at have Forbrugsforeninger, og hvor Forholdet er saaledes ude paa Landet, at en Arbejder køber sit Forbrug hos en Høker, vil han faa meget mindre, end naar han er saa heldig at kunne købe sine Varer i en Forbrugsforening. Forbrugsforeningerne ere ikke beregnede paa at tjene Penge, de sælge Varer til Medlemmerne, og Overskuddet uddeles til Medlemmerne. Handler man hos en Høker og køber i smaa Kvantiteter, saa ville Nedsættelser til 1—2 —1½ eller ½ Øre paa de forskellige Brugsartikler i meget ringe Grad komme Forbrugerne til gode, de ville i langt højere Grad blive til Fordel for de handlende, give dem en lille Avance, som de maaske kunne putte i Lommen, og som de ellers ikke vilde have faaet. Min Betragtning er altsaa den, at Landarbejderbefolkningen i det hele taget sikkert vil faa mindre Nytte af den foreslaaede Toldreform, naar de samtidig skulle have den bebudede Brændevinsskat, end de faa efter de Regnesrykker, der ere stillede op, selv efter det vistnok gode Regnskab, det ærede Medlem for Ringkøbing fremsatte, fordi vi, som sagt, ikke ere saa heldige her i Landet, at vi gennemgaaende have Brugsforeninger, hvor Arbejderne kunne faa deres Forbrugsgenstande.

Hvis nu Forholdene havde været saaledes her i Landet, at Drikkeriet havde udviklet sig, var blevet værre og værre, og den lovgivende Forsamling af den Grund fandt det betimeligt og nødvendigt at gaa til en Forhøjelse af Spiritusskatten, specielt Brændevinsafgiften, skulde vi jo have været noget højere op, saa kunde der jo være Tale om en Skat som den, det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) har været saa venlig, ikke alene her i Salen, men over det ganske Land, at oplyse Folk om, at man har i andre Lande. Hvis Drikfældigheden her var overordentlig stor, vilde vel en saadan Skat, som den, man har i England og Norge, ogsaa passé her. Grunden til,

at man fik den forhøjede Skat i Norge, var vel nok, at man var kommen til Erkendelse af, at Drikfældigheden i Norge var sørgelig stor. Hvorledes Forholdet er i England, kender jeg ikke det mindste til. Hvis det ærede Medlem for Slagelse, som kender de engelske Forhold saa udmærket godt, havde været her, kunde han have givet os Besked derom. For øvrigt kender jo ogsaa det ærede Medlem for Sønderød (R. Sørensen) de engelske Forhold udmærket godt, saa han kunde have givet os Oplysninger, som vi vilde have været taknemmelige for, om Grunden til, at Spiritusskatten i England er saa umaaelig høj, er den, at Folk der ere i særlig Grad drikfældige, eller det skyldes rent finansielle Grunde. (Afbrydelse.) Naa, begge Dele, siger det ærede Medlem. Jeg er dog ganske overbevist om, at hvis man vedtog en saadan Spiritussskat som den engelske, vilde den ikke bringe flere Penge i Statskassen. Tværtimod. Der vilde kun komme ganske ringe Beløb ind, og vi vilde ikke derigennem faa nogen Kompensation for Nedsættelserne paa Toldloven. Forholdene ere ogsaa forskellige i de forskellige Lande; i mange Tilfælde ville Sammenligninger derfra og hertil ikke slaa til. De ville saaledes ikke slaa til med Hensyn til Spiritusbeskatningen. Naar det nu lader til, at det særlig er Brændevinsafgiften, der skal forhøjes, medens Afgiften paa alle andre spiritøse Drikke kun i ringe Grad forhøjes, vil det kun føre til, at de sidste benyttes i langt højere Grad end hidtil, og at det danske Kornbrændevin efterhaanden falder fuldstændig bort eller i Form af det fineste Kommenakvavit bliver en Luksus paa Rigmandens Bord, ligesom Champagne og sligt. Det tror jeg dog ikke er Formaalet. Nydt med Maade kan Brændevin være Nydelsesmiddel, den kan være stimulerende og opfriskende paa Humøret. Der er jo Mennesker, der ikke altid ere begavede med et saa udmærket Humør som visse andre. Det er derfor naturligt at holde sig til det bestaaende med Hensyn til Brændevinsskatten, medmindre vi, som tidligere omtalt, kunde faa Skatten anvendt til andre, bedre Formaal, til Gavn for den Befolkning, der kommer til at betale den.

Reventlow: Jeg skal ikke forlænge denne Debat mange Minutter, dertil føler jeg mig ikke fristet. Den har været saa sørgelig, at det forekommer mig, at jo hurtigere vi komme ud over den, des bedre. Jeg tør sige, at jeg ikke har haft bedrøveligere Dage, saa længe jeg har været Rigs-